СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Пам'ятайте про Україну!

РІК XCIV. Ч. 47. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 12-го БЕРЕЗНЯ 1987 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, MARCH 12, 1987 No. 47. VOL. XCIV.

В НЮ ДЖЕРЗІ ДЕМОНСТРУВАЛИ ПРОТИ ГОСТЕЙ ІЗ СССР

Нюарк, Н. Дж. — Як інформує часопис „Трентоніян" з 5-го березня 1987 року, біля 40 осіб демонструвало проти совєтського імперіялізму в часі відвідин групи совєтських громадян в середу, 4-го березня ц.р. Гості із СССР є на двотижневих відвідинах в Ню Джерзі, спонзорованих програмою „міст миру", яких кульмінаційною точкою має бути конференція про світовий мир у Принстоні.

Демонстранти, поміж якими, як інформує преса, були українці, афганістанці та колишні мешканці Нікарагуа, висловлювали своє обурення відвідинами совєтської делеґації.

Речник групи Дейвид Панцер заявив, що вони хочуть звернути увагу на те, що совєтські представники беруть тут участь у програмі для пропаґанди світового миру, а тим часом в СССР справжній дух миру є хіба в тюрмі.

„Так, ми хочемо миру також , — сказав Д. Панцер, — але люди, з якими ми могли б говорити про мир, це не ті, які сюди приїхали".

М. О'КОННОР ДАВ ІНТЕРВ'Ю ДЛЯ ЖИДІВСЬКОГО ТИЖНЕВИКА

Єрусалим. — Як поінформував щоденник „Стар Леджер" з неділі, 8-го березня 1987 року, оборонець Івана Дем'янюка, адвокат Марк О'Коннор дав своє перше від початку процесу інтерв'ю представникові ізраїльського тижневика „Котеріт Рашіт".

У ньому М. О'Коннор вияснив, що ціль його оборони є доказати брак пам'яті свідків і це, що їхні зізнання впродовж років змінилися або затерлися і вони тепер багато моментів собі не пригадують. Він, як сказав, старається прослідити ментальний стан свідків, а зокрема яку дорогу зробили їхні зізнання впродовж 50 років. Він підкреслив також, що в останніх 10 роках теперішні свідки мали багато зустрічей та розмов на тему концентраційного табору в Треблінці, де мав бути „Іван Ґрозний", якого вони стараються зідентифікувати із І.Дем'янюком.

М. О'Коннор уважає, що найсильнішим свідком оборони буде сам Дем'янюк, коли прийде до хвилини, що він зможе говорити. Адвокат його вияснює, що сам Дем'янюк вже дуже нетерпеливий та постійно випитується, коли йому дозволять говорити, бо тоді буде ясним, що його совість є чиста.

Крім того, М. О'Коннор сказав, що постарається доказати, що в горішній частині табору в Треблінці були тільки німецькі сторожі з уваги на засекреченість.

ВШАНУЮТЬ ГРОМАДЯН В ЧИКАҐО

Чикаґо. — Заходами Союзу Українок Америки, Округа Чикаґо в суботу, 28-го березня ц.р., в год. 6:30 вечора, в авдиторії собору свв. Володимира і Ольги, відбудеться святкова зустріч з громадянством та молоддю Чикаґо для вшанування заслужених громадян місцевої спільноти, — Соломії Кавки та проф. Адама Антонвича.

В програмі вечора: концерт-спомини, а опісля спільна перекуска і нагода особисто зустрітися із почесними гостями. Весь прихід з цієї зустрічі призначений на Комітет 1000-ліття Християнства в Україні, Відділ Іллиной.

І. і Д. Гинянські жертвували 25,000 на розбудову УОКЦ

Філядельфія. — Відомий український промисловець, власник корпорації Віннер Форд, яка має свої підприємства в трьох стейтах та меценат різних проявів українського громадського життя, Іван Гинянський і його дружина Діяна, зложили княжий дар в сумі 25,000 дол. на розбудову УОКЦентру.

Родина Гинянських є прикладом для цілого роду українських промисловців і професіоналістів у ЗСА, бо тільки завдяки жертвенності українські культурні осередки можуть розвиватися і втримувати український характер громад на поселеннях.

СВІДОК НЕ ПРИГАДУЄ ДЕ ЖИВ І ДЕ ПРАЦЮВАВ У ТРЕБЛІНЦІ

АДВОКАТОВІ ДЖ. ҐІЛЛОВІ ДОЗВОЛЕНО ПРИЄДНАТИСЯ ДО ОБОРОНИ

Єрусалим, Ізраїль (АЙЧЕЙН, тел.). — Ахіель Меїр Райхман, 72-літній мільйонер з Уруґваю, який є свідком прокуратури тут на процесі Івана Дем'юнюка, не міг показати на двох картах табору в Треблінці де він жив і де працював.

Це сталось у вівторок по полудні, 10-го березня ц.р. під час перепитування свідка оборонцями, зокрема адвокатом Джаном Ґіллем з Клівленду, якому ізраїльська влада вкінці дала дозвіл приєднатися до адвокатів І. Дем'янюка Марка О'Коннора і ізраїльтянина Йорама Шефтеля.

Спершу Дж. Ґілл, розгорнувши карту Тремблінки з 1964 року, просив свідка вказати на місце його проживання в таборі, а відтак на місце праці. Райхман сказав, що він краще орієнтується на мапі прокуратури, але й на тій карті він спершу не міг показати бажаних обороною місць, а відтак показав на неправильне місце.

У цьому моменті суддя Дов Лєвін зарядив 15-хвилинну перерву, бо, мовляв, „свідок перемучений".

Після перерви А. Райхман сказав, що він помилився, але де працював таки не показав. Суд вирішив, щоб прокуратура і оборона не вживала цього дня карт табору, а щойно на другий день, коли „свідок відпічне".

На запит Ґілла які були різниці поміж долішнім і горішнім таборами, А. Райхман відповів, що не пам'ятає. Він був тільки три дні у долішньому таборі і був такий перестрашений, що „нічого не бачив і не пам'ятає".

Тут суддя знову втрутився і закрив сесію в год. 6:30 вечора хоч до формального закінчення залишилось ще 30 хвилин.

Під час ранішньої сесії опит А. Райхмана вів головний прокуратор Йома Блятман. Свідок описав свою працю „дентиста" в горішньому таборі: з групою інших працюючих жидівських в'язнів, під наглядом капо Ціммермана, він витягав золоті зуби з уст трупів, при чому він і інші часом ховали дещо до власних кишень. Райхман мотивував це тим, що вони надіялись, що може їм вдасться втекти, а тоді золото придасться на документи і на прожиток. Під час повстання він втік з табору, переховатись допомогла йому одна полька-християнка, відтак брав участь у невдалому польському повстанні, переховувався в бункері до 17-го січня 1945 року, „коли нас звільнили русскі".

А. Райхман сказав, що сидячи в бункері він написав свої спогади про Треблінку і передав їх письменникові Нахумові Бонзі, який відтак оформив їх у книжку. Спроба прокуратури включити цю книжку в доказовий матеріял не увінчалась успіхом, бо оборона запротестувала, а судді її підтримали.

(Як повідомила ізраїльська преса під кінець минулого тижня, Тувія Фрідман, відомий „ловець нацистів", який раніше обвинуватив свідка Еліягу Розенберга в брехні, а багатьох жидів в коляборації, вилетів з Гайфи до Америки, побоюючись погроз. Преса писала, що Т. Фрідман виступить з доповідями в ЗСА).

А. Райхман переповів свій дальший життьовий шлях — завідував текстильною фабрикою у Польщі у 1946 році, потім виїхав до Франції і вкінці поселився в Уруґваю, де став мільйонером.

Як уже попереднього дня ствердив оборонець Й. Шефтель, А. Райхман не зумів зідентифікувати знімок І. Дем'янюка, коли ОСІ підготовляло процес проти нього в ЗСА. Але коли його поновно викликали до Клівленду в 1981 році, А. Райхман „відзискав пам'ять" і зідентифікував фото. Це він зробив також 13-го лютого 1987 року, коли його викликано до Ізраїля.

Тут відбулась одна з кількох сутичок поміж обороною і прокуратурою, по стороні якої став також суддя Д. Лєвін. Прокуратура запропонувала внести до доказових матеріялів дві сторінки свідчень Райхмана в Клівленді в 1981 році, проти чого запротестував М. О'Коннор. Але суддя Лєвін відкинув протест, заявляючи при тому, що він мав право робити такі рішення, які він уважає за відповідні, а О'Коннор повинен бути задоволений, що його протести взагалі береться до уваги. М.О'Коннор, з деякою іронією заявив, що він вдячний за це.

На прохання, щоб Райхман описав Івана з Треблінки, він сказав, що це був великан — „великий, як кінь", з постриженим волоссям („бо всі сторожі були пострижені"), з клапатими вухами, біля 25 років життя. Уніформа його була сіра, хоч попередні свідки казали, що чорна, а свідок Ґустав Боракс — що зелена.

Під час опитування Дж. Ґіллем, А. Райхман сказав, що старші жиди йому казали, що сторожами були українці. Знав він українську мову — ні, знав російську — ні. Отож, як він може твердити, що сторожами були українці? Тут Райхман викрутився, що „сторожі знали мову золота". Але опитуваний Ґіллем дальше щодо мови, він сказав, що запам'ятав фразу сторожів: „Й... твою мать, еврейська морда". Запитаний чи він свідомий, що це могло бути сказане російською мовою, Райхман сказав, що не знає.

Також не міг Райхман точно пригадати собі справи його затруднення, як цирульника. У понеділок він твердив, що його німці вибрали вже першого дня після приїзду до Треблінки, але у вівторок сказав, що щойно два дні пізніше. Він потвердив, що в таборі працювало біля 700 жидів.

Тут суддя пригадав обороні, що коли вона знайшла противоріччя у зізнаннях свідка, то щоб включила їх до свого заключного слова.

Після інциденту з картами Треблінки, як згадано, суддя передчасно закінчив переслухання, які мали продовжуватись наступного дня, тим більше, що процес зволікається, бо зізнання Райхман, як і раніше Боракс, дають мовою їдіш і їх відтак перекладається на гебрейську мову, а тоді щойно на англійську і одночасно на українську для І. Дем'янюка. Але тим разом суд знайшов незалежного перекладача з їдіш на гебрейську мову і не користувався суддею Цві Талем, як це було у випадку Боракса.

І. Ратушинська виступить в УІА

Ню Йорк. — У неділю, 15-го березня ц.р., в приміщеннях Українського Інституту Америки, при 2 Іст 79 вул., виступить поетеса-дисидентка Ірина Ратушинська. На вечорі, який почнеться о год. 4-ій по полудні, поетеса читатиме свої поезії (переклад яких по-англійськи робитиме перекладач).

І. Ратушинська також розповість про боротьбу за права людини в СССР.

Ця 34-річна поетеса і правозахисниця прибула з Совєтського Союзу до Англії в грудні м.р. для лікування і вирішила залишитися на Заході, бо, як сказав кореспондентам в Лондоні її чоловік Ігор Геращенко, „...реальна можливість повернення в Совєтський Союз появиться тоді, коли дотримання прав людини стане там реальним не лише на словах, але й на ділі".

Ірину Ратушинську як почесну гостю, запросили до себе багато країн, в тому і ЗСА.

Осіб зацікавлених прийти на вечір І. Ратушинської, проситься зголошуватися чим скорше, щоб забезпечити себе місцем у зв'язку з тим, що місця обмежені, а заповідається численна участь.

Вступ вільний, але побажані датки у сумі 7 дол. За детальними інформаціями слід телефонувати на число: (212) 288-8660.

Вийшов з друку 7-ий том В. Ґренджі Донського

Міннеаполіс, Мінн. — Із циклу чергових літературних творів із Видавничого Фонду Карпатського Союзу, за минулий рік, у 90-річчя закарпатського поета Василя Ґренджі-Донського появився 430-сторінковий 7-ий том творів — оповідання, гуморески, поезія, переклади. Літературна редакція цього збірника — проф. д-р Василь Лев; обкладинку виконав Михайло Михалевич.

Цей том творів В. Ґренджі Донського як і попередні томи — всі у твердій обгортці. На складі видавництво ще має кілька примірників томів — 3-го, 4-го, 5-го та 6-го.

Сьомий том збірника, в ціні 20 долярів, можна набути звертаючись на адресу: Carpathian Alliance, Inc., Washington Br., Administration Offices, 5716-46 th Ave. S. Minneapolis, Minn., 55417

У ЛМКЛЮБІ ВІДЗНАЧАТЬ ПРОГОЛОШЕННЯ ДЕРЖАВНОСТИ КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ

Ню Йорк. — Карпатський Союз спільно з Літературно-Мистецьким Клюбом влаштовують Святочні Сходини для відзначення проголошення Державности Карпатської України, що відбудуться в п'ятницю, 13-го березня, о год. 7-ій вечора, в приміщенні Клюбу при 136 Друга авеню.

У програмі — доповідь о. д-ра Атанаса Пекара, ЧСВВ, на тему „Греко-Католицька Церква в Карпатській Україні". У другій частині сходин деклямуватиме Яринка Ференцевич та виступить сопрано Світлана Тонкошкур при фортепіяновому супроводі Михайла Лева.

На допомогу Гарвардському Проєктові

Джерзі Сіті, Н. Дж. (О. К.). — Редакцію „Свободи" відвідали представники української громади у Філядельфії в особах д-р Степанії Бережницької і д-ра Альберта Кіпи, щоб поінформувати про заходи на тамошньому терені для збірання фондів на Гарвардський Проєкт.

Гості в редакції „Свободи" (зліва): д-р А. Кіпа, д-р С. Бережницька і Л. Крупа.

В тій цілі плянується в суботу, 4-го квітня ц.р. бенкет у відновленій великій залі Українського Освітньо-Культурного Центру у Філядельфії із 100-доляровим вступом, дозід з якого призначений в цілості на важливу ціль допомоги у виданнях Гарвардського Проєкту, та поінформування громадянства Філядельфії про широкий засяг цього проєкту. Він, як розповідають гості, має мати не лише 40 томів праць із стародавньої української літератури, але також додатковий довідник в трьох томах з історією християнства в Україні, що появиться в українській, англійській та інших мовах.

Цей довідник перший том якого має бути вже готовий до жовтня 1987 року, а два інші до 1988 року, потребує додаткових грошових ресурсів, а його кошти виноситимуть приблизно 750,000 долярів.

Голова Комітету Гарвардського Проєкту у Філядельфії С. Бережницька пояснює, що саме бенкет, плянований на 4-го квітня, має зібрати фонди на видання окремого довідника.

Проф. А. Кіпа каже, що помимо різних застережень які існують, виконання такого широкого наукового проєкту — це поважне завдання, в якому українська громада мусить допомогти. Тому і він прилучився та хоче доложити якнайбільше праці.

Від гостей довідуємося, що головним промовцем на бенкеті буде проф. Омелян Пріцак, а крім того є плянована також концертова частина.

Про цю частину імпрези розповідає точніше третя гостя в редакції „Свободи", Лариса Крупа, що очолює

(Закінчення на стор. 3)

Демократи і республіканці схвалюють політику Бейкера

Вашінгтон. — Лідери обидвох палат Конгресу — Сенату і Палати Репрезентантів, до речі контрольованих тепер демократами, схвалюють політичну тактику нового шефа персоналу Білого Дому Говарда Бейкера, який, на їхню думку, своєми скорими потягненнями відвернув загрозу дальшого поглиблення кризи у зв'язку з іранською аферою і перекиненням фондів на конто „контрас" в Нікараґуа.

Адміністрація президента Роналда Реґена, яка бовталась у власних суперечностях, почала нормально працювати і крім іранської та нікараґуанської афери, заініціювала цілий ряд далекойдучих і важливих проєктів, які повинні бути здійснені до кінця каденції Р. Реґена, тобто до кінця 1988 року.

Ще ніколи перед тим Адміністрація так скоро, з політичною користю для ЗСА, не зайняла становища до совєтської пропозиції, як тепер до пропозиції ґенерального секретаря ЦК КПСС Міхаїла Горбачова про відтягнення ракет середнього засягу з атомовими головками із Західньої, Східньої і Центральної Европи. Крім того Г. Бейкер наладнав блискавично відносини Уряду з обидвома палатами Конґресу, бо на порядку денному сесії Сенату і Палати Репрезентантів є багато важливих справ до обговорення і вирішення, від яких залежатиме також нормальна праця Адміністрації. Бейкер вплинув на Президента, що він відтягнув контроверсійну кандидатуру Роберта Ґейтса на директора Центрального Розвідчого Управління (Сі-Ай-Ей) і висунув на його місце дотеперішнього директора ФБІ Вілліяма Вебстера та заплянував багато інших персональних і ділових змін на високому рівні в кабінеті.

Сенатор Аллан Сімпсон з Вайомінґ заявив кореспондентам, що Г. Бейкер людина з політичним досвідом, тактом, розважним підходом і як каже лідер республіканської меншости в Сенаті сен. Роберт Дол, „він започаткував нову еру у відносинах Білого Дому з Капітолем".

Політичні спостерігачі не виключають, що з допомогою Г. Бейкера обидві палати Конґресу скоріше приймуть пропозиції Уряду,які вже обговорюються у підкомісіях. Деякі злобні демократи кажуть, що Бейкер має тільки одну проблему з якою мусить дати собі раду. Він своєю працьовитістю й корисними ініціятивами може дещо притемнити престиж президента Р. Реґена, бо фактично у політичних колах говориться покищо про ініціятиви Бейкера, замість ініціятив Р. Реґена, як це було раніше.

Можливо тому Г. Бейкер постійно підкреслює: „Я є свідомий того, що Р. Реґен є президентом, а я не є. І тут починається моя роля і мої завдання — допомогти Президентові здійснити запляновану ним програму". Одною з найтяжчих проблем Адміністрації буде тепер допомога для антикомуністичних повстанців „контрас" в Нікараґуа" у зв'язку з останніми подіями, але й тут Г. Бейкер вже заініціював відповідні акції в Конґресі, які мали б охолодити „горячі голови" демократів які пропонують зменшення допомоги на 40 мільйонів для рекомпенсати втрати від продажі зброї для Ірану.

Дж. Шулц і К. Вайнберґер не погоджуються з висновками комісії Тавера

Бостон. — Виступаючи тут на пресовій конференції, секретар Департаменту оборони Каспар Вайнберґер категорично відкинув критику на його адресу, що міститься у звіті комісії Тавера, яка розслідувала обставини секретної достави зброї Іранові і фінансування антисандіністів.

Незалежно від К. Вайнберґера, але в той же день, державний секретар Джордж Шулц, будучи у Шанхаї, також висловив категоричну незгоду з висновками комісії Тавера щодо його, Шулца, участи до секретних операцій.

Ось що сказано у звіті про двох найбільш впливових осіб в Адміністрації Роналда Реґена: „Їх обов'язок є в тому, щоб або повністю підтримати Президента і давати йому поради щодо продовження цих дій (тайної достави зброї), або, якщо вони не могли погодитися з такими діями, інформувати про це Президента. Замість цього вони просто вирішили залишитися в стороні. Вони захищали свою репутацію".

„Я вважаю, що це цілком неправильний висновок, — заявив бостонським репортерам К. Вайнберґер. — Нема ніяких фактів, які могли б підтвердити такі висновки".

Секретар Департаменту оборони підкреслив, що він виступав проти пляну продажу зброї Іранові „при всякій можливості". За словами Вайнберґера, його і Шулца часто цілком свідомо не запрошували на наради, де мова йшла про секретну продаж зброї, бо люди ,які настоювали на такій доставі, не хотіли, щоб хтось висловлював цілком іншу думку. „Я багато-багато разів знайомив Президента зі своєю точкою зору. Так само поступав і Джордж Шулц. Ми говорили про це разом і окремо". — сказав Вайнберґер.

В Шанхаї державний секретар спочатку відмовився відповідати на запитання репортерів про його ставлення до звіту комісії Тавера, але оскільки запитання на цю тему не припинялися, він був змушений сказати: „Я не погоджуюся з тим, що керувався в своїх вчинках бажанням захистити свою репутацію. Це не мій стиль роботи".

У СВІТІ

ПРЕЗИДЕНТ ІТАЛІЇ Франческо Коссіґа доручив християнському демократові Джуліо Андреотті тимчасово очолити кабінет міністрів. Виступаючи перед репортерами після зустрічі з президентом, Дж. Андреотті заявив, що він має надію зберегти коаліцію п'яти партій, яка правила країною до резиґнації соціяліста Беттіно Краксі. Соціялісти неодноразово заявляли, що будуть рішуче виступати проти призначення Андреотті на пост прем'єр-міністра, і якщо становище соціялістичної партії не зміниться, в Італії можливі дострокові парляментські вибори. Не зважаючи на те, що соціялісти дістали у виборах 1983 року всього 11,4 відсотка голосів, ні одна з політичних партій Італії не може претендувати на формування кабінету без їхньої підтримки.

ЯКЩО ШВЕДСЬКИЙ СТУДЕНТ, який навчається в Осльо чи Копенгаґені, хоче отримати стипендію, він повинен кинути курити. Таке розпорядження видав шведський фонд для розподілу стипендій. Це не єдине подібне рішення. Фінська летунська компанія заборонила курити в літаках місцевих ліній. Її досвід підхопила Норвеґія. Профспілкові лідери скандинавських країн мають намір обговорити заходи щодо обмеження куріння на місцях праці.

ПОКЛИКУЮЧИСЬ НА ПОВІДОМЛЕННЯ совєтського пресового аґентства ТАСС, репортер аґентства ЮПІ Джек Редден передав з Москви, що генерал-майор Іван Анурєєв надрукував у журналі „Енерґія" статтю про контрзаходи Совєтського Союзу проти стратегічної оборонної ініціятиви (СДІ), яку в СССР за прикладом американських лівих називають „зоряними війнами". „Генерал Анурєєв, — повідомляє ТАСС, — вказав на можливість знищення складових частин СДІ, таких як орбітальні станції і розміщені в космосі системи управління, що нанесе удар по всій ракетній обороні". Анурєєв написав, зокрема, про такі види зброї проти СДІ, як „космічні міни". Генерал зауважує, що будь-який металічний предмет, пущений в сторону складових частин СДІ зі швидкістю 10 миль на секунду, може пробити поклад космічної станції. За словами совєтського генерала вартість зброї проти СДІ набагато менша у порівнянні з вартістю СДІ. Совєтський Союз заперечував і заперечує твердження ЗСА про те, що він сам давно працює над створенням протиракетної космічної оборони, яка подібна до тої, що створюється в Америці.

КОРПОРАЦІЯ КРАЙСЛЕР погодилася купити корпорацію Амерікен Моторс, п'ятого в країні продуцента автомобілів, за приблизно 757 мільйонів долярів, чим, правдоподібно, врятує Амерікен Моторс від повного банкрутства. Крайслер заключив вже договір із компанією Рено, контрольованого французьким урядом продуцента автомобілів, яка є власником понад 46 відсотків Амерікен Моторс.

АДВОКАТ ЗВІЛЬНЕНОГО члена Ради крайової безпеки полковника Олівера Норта, продовжував у понеділок, 9-го березня, в федеральному суді у Вашінґтоні арґументувати конституційність справи розслідування іранської афери та передачі грошей антисандіністським партизанам. Беррі Саймон, один із адвокатів О. Норта, твердить, що законом, яким створено незалежного прокуратора для цієї справи, порушено конституцію. Незалежний суддя, який виступає в ролі прокуратора, призначається трьома державними суддями, згідно із Актом етики з 1978 року. „Судді мусять бути невтральними і не ставати прокураторами", — заявив Б. Саймон. Це вперше полковник О. Норт з'явився в суді від часу,коли він 24-го лютого подав скаргу в справі неконституційности статусу незалежного прокуратора.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 451-2200

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members 1 year — $15.00. Change of address — $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Шпигунство супроти союзника

В історії світового шпигунства, яке було, є і буде, шпигунська афера 32-літнього Донатана Полларда, колишнього аналітика американської морської розвідки, займає цілком особливе місце. Вперше Ізраїль звербував на шпигунську службу американського громадянина, за національністю жида, щоб той постачав Ізраїлеві засекречені військові документи Америки — союзника і приятеля Ізраїля. Джонатан Поллард признався до свого поганого діла і виявив, що впродовж півторарічної шпигунської праці видав Ізраїлеві стільки документів, що вони, поскладані один на одному, дали б висоту 6-10 стіп. Джанатан Поллард дістав за свою роботу 45,000 долярів готівкою та обіцянку, що на його конто Ізраїль покладе в одному швайцарському банку 300,000 дол. Коли арештували Полларда, то того самого дня два члени ізраїльської амбасади у Вашінґтоні відлетіли до Ізраїля — втекли, бо, очевидно, були причетні до тієї шпигунської історії.

Ізраїльський уряд „перепросив" Америку, але це дійсно перепросини у „лапках", бо водночас Ізраїль відмовився або видати Америці чотирьох ізраїльських посередників у тій шпигунській роботі, або перевести власне слідство і покарати винуватих. Щобільше, полковник, який завербував Полларда на шпигунську роботу, дістав підвищення, бо став командиром найбільшої ізраїльської летунської бази.

Це справжній скандал, щоб держава, що стоїть на першому місці серед країн, які користуються американською допомогою — грішми і зброєю, займалася на території того свого добродія-протектора шпигунством. Один із найбільш відомих і найповажніших американських синдикованих коментаторів, Вілліям Сефаєр, прирівняв шпигунство Полларда до вламу до сейфа у власному банку, назвавши це шпигунство злочином та водночас ідіотизмом. Він дуже різко і гостро висловився про Ізраїль і його теперішніх державних мужів — прем'єра Їцака Шаміра і міністра закордонних справ Шимона Переза, що їхня ароґанція доходить до такого ступеня, що вони вважають за річ можливу безкарно вести шпигунську роботу на терені Америки. В самому Ізраїлі та атмосфера теж спричинила внутрішню кризу. Багато осіб на найвищих становищах критикують уряд і висловлюють своє обурення. Колишній амбасадор Ізраїля у Вашінґтоні, емеритований генерал Їцак Рубін, тепер ізраїльський міністер військових справ заявив: „Це тепер дуже сумні дні для Ізраїля". А колишній міністер закордонних справ, найвидатніший дипломат і державний муж Ізраїлю Абба Ебан сказав просто, що це річ неможлива, щоб ізраїльський уряд нічого не чув, не бачив і не знав про ведення на терені Америки шпигунської роботи.

Минулого тижня переведено суд над Поллардом. Суддя висловив жаль, що не може засудити Полларда на кару смерти і засудив його на досмертну в'язницю. Його 26-річна дружина зомліла, почувши той засуд, але її саму засудили на 5 років в'язниці за те, що вона знала про злочинну роботу свого чоловіка і потурала йому. Суддя висловив переконання, що Поллард вже не вийде на волю, а власний адвокат Полларда сказав, що в найкращому випадку його підзахисний мусить відсидіти 30 років у в'язниці.

Афера Джанатана Полларда може послужити яскравим доказом, що „злочин не виплачується". Ізраїль пошкодив собі вже своєю участю у продажі зброї Іранові, тепер пошкодив собі ще більше тією шпигунською історією і нехіттю покарати винуватих. Можна здогадатися, що коли прийде у Конґресі на чергу дня справа допомоги закордонним країнам, то дехто з законодавців пригадає справу Полларда. Нема сумніву, що шпигунська афера Полларда і поведення ізраїльського уряду після виявлення тієї афери збільшить антисемітизм в американському суспільстві.

ГРОМАДЯНИ! Негайно зверніться до місцевого секретаря чи організатора УНСоюзу, або пишіть прямо до Головної Канцелярії УНСоюзу в Джерзі Сіті за інформаціями про Союзове забезпечення. Пам'ятайте про народну приповідку: БЕРЕЖЕНОГО ГОСПОДЬ БЕРЕЖЕ!

Ольга Кузьмович

ЧИ ТІЛЬКИ „ПРОЦЕС ПРОТИ ЗАБУТТЯ МИНУЛОГО?"

Процес проти Івана Дем'янюка в перших тижнях його перебігу виповнює сторінки не лише американської, але й европейської преси, а його насвітлення залежить від країни та політичної настанови кореспондентів. Не можна забувати, що часто світова преса, як і у інших випадках, послуговується своїми місцевими дописувачами, тут — ізраїльськими горожанами. Однак у випадку так поважного і відповідального щоденника як західньонімецький „Франкфуртер Альґемайне Цайтунґ" ми находимо аналізу процесу пера постійного співробітника цієї газети Бернгарда Гаймріха, що обзнайомлений з обставинами в Ізраїлі виїмково добре, як бачимо із інших його статтей.

Тому і не диво, що свою аналітичну статтю він назвав „Процесом проти забуття минулого" і тим відразу дав европейському читачеві відповідне насвітлення цього видовища, що відбувається у Єрусалимі. На думку Б. Гаймріха, найкраще характеризує процес напис, що його учасники бачать, входячи до будівлі, де він відбувається: „До каси" і „На виставу", бо така і причина цього театру, який створили ізраїльські урядові чинники не так з причини самої сумнівної дуже справи І. Дем'янюка, але для себе, своїх горожан і для світу. Сцена стала трибуналом, а трибунал сценою — пише німецький журналіст, бо розправа не проходить для ствердження вини і кари в правному розумінні, а радше в тому, який вплив буде мати присуд на жидів та на цілий світ. Бо навіть коли процес закінчиться присудом, — історично він в дальшому залишиться відкритим, а судді ж його перейдуть до історії. Отож, Б. Гаймріх уважає, що це типічний „шав-процес" який має психічно ділати на публіку, яка йому прислуховується і на публіку, яка про нього читає, чи бачить на телебаченні. Німецький журналіст, висуваючи ряд порівнянь, ставить перед очі велику різницю між процесом проти Адольфа Айхмана, а тепер — Дем'янюка, зокрема у самому заложенні, бож оборона Дем'янюка спирається на тому, що він не був тим Іваном Ґрозним, якого більшість жидівських свідків хоче в ньому бачити.

Б. Гаймріх пригадує, що саме проминає 25 років від процесу А. Айхмана і що за цей час в Ізраїлі прийшло до голосу і росте покоління, яке має до голокосту куди менше емоційне відношення, ніж їхні батьки чи діди. Тому саме треба було висунути Дем'янюка, як останній шанс не лише поставити перед очі минуле, але закріпити майбутнє ізраїльської самостійної держави, яка тепер натрапляє на внутрішні труднощі, що їх важко побороти. Дем'янюк і процес, що тепер розвивається дає нагоду розбудити приспану вже ненависть і розбудити сіонізм, що його не зуміли передати батьки ізраїльської держави своїм дітям.

Як ще один доказ того, автор наводить відому нам, українцям, справу листа віцепрезидента кнессету Бен Меіра до Божени Ольшанівської, де цей пригадує події із XУII сторіччя і відношення козаків до жидів. Це — уважає Б. Гаймріх, — показує, що справа Дем'янюка має бути свого роду відплатою для всіх українців.

Але на думку німецького журналіста, тут не так йдеться про це, щоб скомпромітувати українців, як радше про це, щоб ще раз показати і пригадати світові про вину німців у винищенні жидів під час Другої світової війни. Це підтверджують голоси різних ізраїльських провідників — „треба показати і пригадати світові, що німці не є такі чисті та невинні, як вони себе тепер представляють". Тому, аналізуючи усі ці круті шляхи, які довели до цього другого „шав-процесу" в Ізраїлі поміж самими жидами, де існує велика різниця між новими іміґрантами а автохтонами, так у релігійних практиках як і у культурному житті.

Значить час процесу проти Дем'янюка і його розголос був добре продуманий і має для Ізраїля поважне значення, як можливість через поставлення перед очі забутого вже минулого, будувати майбутню силу ізраїльської держави.

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Святослав Гординський

Виставка одеських мистців в УІА

У суботу, 28-го лютого в УІА заходами Культурного центру совєтських біженців із допомогою Мистецької ради Нюйоркського стейту відкрилася цікава виставка творів одеських мистців. На ній показано твори 30-ох мистців, з яких сім знаходяться у ЗСА, два в Ізраїлі, один у Західній Німеччині, а три померло. Твори походять із приватних збірок, найбільше зі збірки Павліни і Анатоля Ґлузманів та безпосередньо від самих мистців. Каталог має 94 чорнобілі репродукції. У вступі до каталога відомий американський меценат Нортон Дадж (фабрикант авт, який кількакратно відвідував СССР) пише:

„Сучасне совєтське мистецтво із запізненням стає відоме Заходові, тільки ж наше знання мистецтва Москви і Ленінграду є куди повільніше, ніж мистецтва периферійних міст, таких як Таллін, Рига, Тбілісі й Ерівань. Ще менше знані загалові твори багатьох талановитих мистців з Одеси на південному кінці України над Чорним морем. Порівняно нове місто, воно росло швидко з нежданим зростом збіжжевої торгівлі при кінці XIX сторіччя. Цим Одеса нагадує Чикаґо над нашими Великими озерами. Так як Чикаґо, Одеса швидко розвинула власне живе і сильне культурне життя, позначене виразною особистістю. Відбиток цього можна побачити у видатному і різноманітному мистецтві цієї виставки. Вперше в ЗСА тут зосереджується і визначується мистецтво останніх десятиліть, створене одеською школою".

На виставці знаходяться твори таких мистців: Юрій Абдурахманов, Олександер Онуфріїв, Валерій Басанець, Люсьєн Дюльфан, Юрій Єгоров, Діна Фруміна, Давид Фішер, Олександер Ґайліс, Валерій Гавзбрандт, Валентин Хрущ, Олександер Крейн, Віолетта Лянська, Руслан Макоїв, Михайло Матусевич, Лев Мешберг, Володимир Наумець, Яків Ольшанецький, Йосиф Островський, Едуард Павлов, Євген Рахман, Віктор Рисович, Олександер Ріхтер, Ілія Шенкер, Віталій Сазонов, Марія Сванн, Олег Соколов, Станислав Сичов, Володимир Стрельників, Людмила Яструб, Анна Зільберман.

Каталог виданий англійською мовою, з додатком російськомовної статті Аркадія Львова про мистців Одеси. Автор дає сильветку міста і його мистецтва, згадує створення в Одесі в 90-их років „Общества южнорусских художников" (Львов зазначає, що по-суті це були мистці південноукраїнські), пише, що в роках 1920-35 мистецьке життя гуртувалося біля Художнього інституту, який одначе замінено на „училище". Згадує найвидатніших мистців Одеси — О. Шовкуненка, М. Жука, Д. Крайнєва, Т. Тернера, Н. Шелюто, Т. Фраєрмана, П. Волокидина, В. Бершадського, С. Кишеневського, Н. Муцельмахера, А. Синицького (всі, до речі, знані зі „Словника художників України" за редакцією М. Бажана).

Щодо самої виставки, то вона цікава передусім самим фактом того, що далеко від самої Одеси вдалося зібрати таке поважне число творів. Очевидно, що твори з приватних збірок, і інші, вивезені в не завжди нормальних умовах з України, обмежують можливість селекції найкращого. Так і тут не один твір, навіть знаного мистця, є тільки його візитною карткою. Якогось особливого одеського характеру важко на цій виставці знайти, — немає там часто згадуваного в каталозі південного сонця, всього кілька картин показують Одесу як портове місто, немає теж якихось особливих одеських типів, як теж більшого зацікавлення проблемами кольориту. Очевидно, немає й тем, зв'язаних з совєтщиною, хіба що на її рахунок зарахувати сіро-брунатну безрадісність деяких картин. Це не значить, що там немає цікаво задуманих і талановитих творів, вони є, згадати б тільки експресивні композиції Ріхтера, ковані в металі релігійні твори Абдурахманова, добре скомпоновані фігуральні картини Крейна, а передусім експериментальні картини покійного Сазонова, Стрельникова, Сичова й інших. Їх творчість у нас не належить до невідомих, 1979 року чимало мистців було на збірній виставці творів нонконформістів, влаштовані в УВУ в Мюнхені, що була повторена в Ню Йорку, Вашінґтоні, Клівленді. Виставка мала свій розкішно виданий українсько-англійсько-французький каталог зі статтею Мирослави Мудрак, яка, як вимінна студентка Тексаського університету, студіювала довший час в Україні.

Виставка одеситів відкрита в УІА до 20-го березня від вівтірка до суботи.

Ярослав Курдидик

КОМПЛІКАЦІЇ НА ФІЛІППІНАХ

Якраз проминув рік з того часу, як успішна мілітарна револьта, що спалахнула і охопила ввесь філіппінський народ, була причиною упадку президента Фердинанда Маркоса. В тому теж дні як відомо, перебрала у „безкровній революції" Коразон Акіно своє нове і повне владування.

Мілітарні і політичні аналітики твердять, що те, що проходить у позакулісах Філіппін, можна окреслити одним реченням, як одне із потаємних, але водночас і найбільш завзятих змагань між ЗСА і СССР за повноціле заволодіння і контролі Азійсько — Тихоокеанного стратегічного обширу.

У своїх мемуарах генерал Мек Артур ужив незвичайно вдатного порівняння, — що, мовляв, Філіппіни можна порівняти із дуже вагомою цитаделею з дуже високою обсерваційною вежею... Це слід розуміти таким робом, що з території Філіппін ЗСА мають спроможність контролювати цілий азійський стратегічно важливий обшир і давати звідтіль сильну відсіч кожному напасникові, який хотів би поважитися, змінити на свій лад цей непорушний „американський статус кво".

У Філіппінах зайшли за цей минулий рік великі політичні зміни. Дотогочасного президента Фердинанта Маркоса, що 20 років виконував майже по-диктаторськи своє владування і, про якого була поговірка, що, мовляв, немає ніякої політичної сили, яка змогла б зняти його із його верховодства, зовсім ненадійно та неочікувано, замінила Коразон Акіно. Політичні та дипломатичні речники наголошують, що Акіно, яка вирізнюється своєю провідницькою талановитістю, сприяли і допомогли вийти переможною три дуже важливі фактори: — хвиля всенародного сантименту за її особисту відвагу, дуже сильна підтримка Римо-Католицької Церкви у цій наскрізь релігійній країні, але в основному, вирішили в тому ЗСА, які своєю силою та авторитетом, визначили себе беззастережно по стороні Коразон Акіно.

Під час переведення плебісциту про встановлення нової конституції, світова громадськість була захоплена просто неймовірною популярністю Акіно. Вона начебто заставила замовкнути майже всю опозицію, а навіть примусила припинити дуже сильний та активний рух комуністичних партизанів і приневолила їх замиритися і розпочати з урядом переговори. Цю злагоду доражували Акіно її найближчі дорадники, щоб між цими комуністичними ворохобниками і сучасним уже леґальним урядом дійшло до повного порозуміння і таким чином примусити їх включитися у загальне русло державного владування.

Після, однак, не цілих двох місяців, домовлене перемир'я між урядом і партизанами, нагло і неочікувано припинилося. І зараз таки змісця комуністичні зрадники розпочали по-давньому, доволі поважні сутички з армією. Число вбитих і поранених між реґулярною армією і ворохобниками, враховуючи сюди також зовсім безневинне цивільне населення, перейшло вже 3-4 сотні. Для познайомлення варто згадати, що реґулярна армія має тепер в активному стані 278,000, а комуністи мають біля 22-25,000 яких увесь час, за різними посередництвами, вивіновує зброєю, Москва.

Не зважаючи, однак, на таку „велику та ентузіястичну перемогу" в конституційному плебісциті появилися доволі тривожні вістки, що серед армії, на льояльності якої базується і спирається все сучасне владування Коразон Акіно дуже помітно розколюється. Особливо після звільнення з посту міністра Оборони, генерала Понсе Енрілє, мілітарні звітоздавці і кореспонденти дуже переконливо наголошують, що це „роздвоєння" в армії не маліє, а щораз то все помітно підсилюється.

Ось для прикладу виявляється, що в останньому конституційному голосуванні, взяло участь заледве 35 відс. військового складу. А в теперішньому святкуванні, що пов'язане з роковим перебранням влади К. Акіно, генерал Енрілє, який очолює досить популярну Національну партію, відмовився взяти участь. Офіційно очолював це торжество шеф штабу генерал Фідель Рамос, разом із прибічними головнокомандуючими, армії, фльоти і летунства.

Військовий провід не припинює постійно підкреслювати, що він є відповідальний за те, що поставив Коразон Акіно на чолі уряду. І що вона є зобов'язана, респектувати і підтримувати та враховувати військову збройну силу, а зокрема, щоб не відколюватися він авторитетних мілітарних допоручень і дорад та не йти на переговори з комуністами. Для цієї розв'язки дуже сильно підкеслюють і наголошують майже всі без вийімків старшини, — це збройно і безглядно знищити до щенту, ввесь комуністичний рух.

Теперішній міністер оборони ген. Рафаель Ілл́єто заявляє, що для того, щоб Філіппінам забезпечити і заповнити їхню повну незалежність — потрібно за всяку ціну привернути її, „справжню лицарськість". Ми знаємо, — каже Ілл́єто, — що наші старшини і вояки здебільшого походять із найбідніших прошарків населення. І, що всі вони, дуже вбогенько озброєні і зодягнені, а коли на них дивиться наше населення і порівнює їх з американськими вояками, що є на Філіппінах то очевидно „не захоплюється її виглядом і силою". Ми не знаємо, закінчує генерал Ілл́єто, на який проміжок часу розраховує своє існування теперішній вельми кольоритний наш політичний провід?

Звертаймося із довір'ям до нашого найпевнішого і найсильнішого приятеля — Америки, щоб вона допомогла нам „перебудувати і вивінувати" в усе необхідне нашу армію. Бо воно ж і самозрозуміле, що, однаково, і в нашому, як теж американському оборонному інтересі, перетворити Філіппіни у справжнє протикомуністичне забороло тихоокеанського обширу.

МІНІСТЕР МОРСЬКОЇ Фльоти Великобританії лорд Брабазон заявив, що правила використання морських поромів будуть переглянуті, щоб на майбутнє не повторилася трагедія, що сталася минулого тижня біля берегів Бельгії, коли перевернувся пором. В результаті катастрофи 130 осіб загинули або пропали безвісти.

ОДИН З ЛІДЕРІВ забороненого в Польщі профспілкового об'єднання „Солідарність" Яцек Куронь повідомив західніх репортерів про арешт у Люблині шістьох активістів цієї організації, які зібралися у приватному помешканні. „Трьох з них відвезли додому і зробили в них обшуки", — сказав Я. Куронь. Всі заарештовані є членами люблинського тимчасового комітету „Солідарности". Згідно з іншими повідомленнями з Польщі, вісім активістів „Солідарности" та інших заборонених організацій опублікували заяву, в якій осуджують влаштування вибуху в одному з комітетів Польської об'єднаної робітничої партії в Ґлині.

В Л-ць

НОВА КНИЖКА ПРО КҐБ

(„The New KGB: Engine of Soviet Power", by William R. Corson and Robert T. Crowley. New York: William Morrow and Company. 582 pp. $10.95)

Щоденник „Крищен Саєнс Монітор" помістив у газеті з 24-го лютого цього року доволі вичерпну інформацію Р. Корта Кірквуда про появу нової книжки про КҐБ (совєтський Комітет Державної Безпеки). Книжка, авторами якої є Вілліям Р. Карсон і Роберт Т. Кравлі, колишні високі урядовці в Центральній Розвідчій Службі ЗСА (Сі-Ай-Ей) вийшла під назвою: „Новий КҐБ: машина совєтської сили".

Автори дають на вступі коротке пояснення, що органи безпеки в СССР створив ще Владімір Ленін, тодішній лідер і теоретик большевицької революції для зберігання „соціялістичних здобутків" і ліквідації ворогів большевицької системи, так званих контрреволюціонерів і саботажистів, Че-Ка, а пізніше НКВД, встановили при допомозі нечуваного в історії терору контролі над цілим простором колишньої царської, а відтак комуно-московської імперії, що її совєти перезвали на Союз Совєтських Соціялістичних Республік. Для кращої контролі населення в усіх 15-ох республіках СССР, були створені республіканські відділи Че-Ка, а пізніше НКВД (тепер КҐБ), але вони, як зрештою увесь совєтський державний апарат, були зцентралізовані і підлягали Москві.

Автори кажуть, (студія була написана на підставі довгорічних дослідів та спостережень), що нічого раніше і тепер не діється без відома КҐБ. Книжка „Новий КҐБ: машина совєтської сили", описує, пояснює й аналізує всемогутню силу КҐБ, сильне рам'я совєтської комуністично-тоталітарної системи.

Від самого початку Державні Органи Безпеки були також відповідальні за охорону кордонів СССР, контролею населення, льояльністю в Червоній армії, численними тюрмами, концтаборами, а тепер також психіятричними заведеннями, до яких дуже часто саджають цілком фізично здорових в'язнів тільки за те, що вони мають іншу від компартії чи уряду думку на ці чи інші політичні та внутрішньогосподарські справи в імперії. До обов'язків КҐБ належить також шпигунство в середині СССР і за кордонами „неісходімой родіни", крадіж західньої модерної технології в теперішніх часах, дезінформація, контроля преси й інших видань, знищування „контрреволюціонерів", а останньо також нагляд за нуклеарною індустрією та нуклеарною зброєю. НКВД, а тепер КҐБ тероризує населення, встановляє цілу сітку донощиків, витворює атмосферу провокацій, підозрінь тощо. Немає в історії прецеденту, — кажуть згадані автори, — який можна б порівняти до терористичної діяльности Че-Ка, ГПУ, НКВД, КҐБ. Карсон і Кравлі говорять про сталінський терор, що його переводило ГПУ-НКВД, як про первопочин страшного голокосту, який переводив Йосиф Сталін і Політбюро над населенням СССР ще 10 років перед приходом Адольфа Гітлера до влади. В ніякому разі, на думку авторів, ґестапо Гімлєра і нацистські нищівні сили не можуть порівнюватись із систематичним винищуванням людности, що його переводили совєтські органи безпеки.

Фактично, кажуть автори, число населення у СССР повинно сьогодні становити принаймні 400 мільйонів населення, а не 262,4 мільйони за звідомленням з 1979 року. Значить, решту населення замордували, або вивезли на повільну смерть до совєтських ГУЛаґів органи безпеки. В одному часі вони не завагалися вимордувати, чи заморити в концтаборах від 60 до 70 відсотків старшинського активу в армії.

Терор органів Че-Ка, ГПУ, НКВД і КҐБ шалів не тільки внутрі імперії. Вони перенесли його також закордон, зорганізувавши для цього спеціяльні школи для вишколу аґентів для закордонних країн. Відомою, наприклад, є школа в Биково, де підготовляють аґентів для ЗСА. У цій школі молодих адептів привчають властиво до всього, що може їм придатися в Америці: мови, звичаїв, поведінки, діялектів, способу продіставатися у вищі сфери американського суспільства.

В останньому часі увага КҐБ зосереджена на викраданні американської технології. Для цього вони заклали тут (в ЗСА) спеціяльні „торговельні" підприємства, через які технологія, що її крадуть аґенти, перевозиться до СССР безпосередньо, або через деякі заприязнені з Москвою европейські країни. Понад 150 видів американської технології сьогодні застосовані вже при продукції совєтської модерної зброї. Автори в деталях пояснюють роди технології, викраденої із ЗСА і опісля використовуваної в СССР.

Вони нарікають на страшну байдужість до цих справ лідерів західніх країн, які дуже легко ловляться на совєтську вудку різними обіцянками і брехливою масивною пропаґандою, що включає також „роззброєння", редукцію стратегічної нуклеарної зброї, але переговори про це не рухаються з місця у Женеві. Вони звертають увагу, що, наприклад, газета „Вашінгтон Пост" назвала була свого часу навіть Юрія Андропова, померлого совєтського лідера і довголітнього керівника КҐБ „ліберальною людиною", хоч кожний знав, що від нього залежало життя, або смерть мільйонів людей. Тоді коли західня преса писала, що Ю. Андропов п'є скач, читає твори Джекелін Сусенн і слухає музику Ґлен Міллера, „цей чекіст робив все можливе, щоб перехопити владу і надати більше повновластей для КҐБ", — пишуть автори і нарікають, що досі жадне совєтське видання, ані новий лідер СССР Міхаїл Ґорбачов не висловилися критично на адресу таких потвор.

Книжка знайде ентузіястичне признання в антикомуністів, — пише „Крищен Саєнс Монітор", — ліберальні елементи й ті, які мріють про віднову політики детанту натомість ставитимуть студію під сумнів, скажуть, що „вона позбавлена реальности". Але це не оправдує КҐБ, який таки є справжньою і основною машиною совєтської сили.

Березень—місяць СФУЖО

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій має свої конгреси що-п'ять років. Від 26-го до 29-го листопада ц. р. у Торонто відбудеться У Конгрес цієї світової організації, саме напередодні 40-річчя існування—вона заснована у листопаді 1948 року. Федерація об'єднує 22 жіночі організації із 13-ох країн на чотирьох континентах.

Праця організації багатогранна. Зовнішні зв'язки Федерації скріплюються активною участю її делеґаток на світових міжнародних конференціях. Така участь дає можливість широкої інформативної праці. Зв'язки у світі і присутність українок на міжнародних з'їздах і конвенціях дають нагоду інформувати світ про дійсний стан українського народу, зокрема про становище української жінки.

ФУЖО звертає також пильну увагу на найсуттєвішу проблему діяспори—виховання молоді. Багато інших завдань виконує СФУЖО; для кожної ділянки праці є референтка, їх обирають на конґресі делеґатки від організацій. Конгрес обирає провід організації, обмірковує завдання, напрямні праці. Поміж конґресами щороку відбуваються річні наради управи і конференції, щоб провірити діяльність, висунути поточні справи.

Федерація об'єднує українські жіночі організації, і сама є членом різних міжнародних організацій. Отож, СФУЖО—член Світового Руху Матерів (МММ), Париж, Генеральної Федерації Жіночих Організацій (міжнародної секції), Міжнародної Охорони Дітей, Комітету НҐО (недержавних націй). Співпрацює Світова Федерація Українок з Міжнародною Жіночою Радою, Міжнародним Жіночим Союзом, Комісією недержавних орґанізацій для „Декади жіночого поступу" при Об'єднаних Націях, Світовим Конгресом Вільних Українців.

У грудні 1984 року управа Федерації ухвалила проголошувати березень—місяцем СФУЖО. І ось цього року втретє березень у вільних країнах проходить під знаком уваги до її праці. У березні популяризуємо СФУЖО і звертаємось до української громади по допомогу.

Та праця СФУЖО не базується лишень на пожертвах. Для здобуття фінансової бази в Америці і Канаді створено фінансові комісії. Вони дбають про здобуття матеріяльних ресурсів для праці і для видання квартальника організації—„Українка в світі".

Фінансова комісія Америки (голова Марія Харина, Філядельфія) понад десять років улаштовувала баль преси. Цей баль гуртує українську молодь, знайомить її з українськими періодичними виданнями та підсилює фінанси квартальника. Іншим заходом була льотерія картин мистців-художників. Розповсюджували квитки (завжди з великим успіхом), т. зв. зв'язкові Фінансової комісії. Їм усім комісія щиро вдячна за постійну співпрацю.

Отже, фонди, придбані у місяці СФУЖО—березні, лишень додаток до тих, що їх здобувають фінансові комісії. Та цього року такий додаток особливо потрібний. Це ж рік конґресу! Важливо, щоб на конґрес прибули делеґатки з Південної Америки. А без нашої фінансової допомоги вони не зможуть приїхати. І книгу конґресу треба видати. В ній бо буде записана праця СФУЖО за п'ять років. Записана і збережена для історії праці жіночих організацій у вільному світі.

Якщо звернуться до вас у березні за пожертвою на СФУЖО—не відмовте. А якщо не звернуться, виявіть самі ініціятиву і станьте прихильниками СФУЖО. Можна вибирати з-поміж чотирьох категорій: добродії, що вплачують 100 дол. і більше, жертводавці—25 дол., спомагаючі—10 дол., звичайні—5 дол. Жертводавці перших двох категорій одержують квартальник, а в Канаді ще й посвідку для звільнення від податку.

В Америці пожертви висилати на адресу касирки СФУЖО: L. Chajkowsky, 115 Thorndike Rd., Philadelphia, Pa. 19115.

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій запрошує вас на свій У Конґрес. Його перебіг включатиме звіти складових організацій, референток; панелі на теми українського організованого жіноцтва, української родини, Тисячоріччя християнства України й інше. Також образотворчу виставку жінок-мисткинь, виставку портретів і життєписів жінок, що найбільше спричинилися до розвитку жіночих організацій і інше.

А в кулуарах конґресу відбуватимуться зустрічі, розмови, знайомства...З'їдуться ж делеґатки з різних країн! Чи з усіх країн, де є українські жіночі організації! Якщо ви, шановні читачі, допоможете,то—так!

Г. Царинник

У БОЛГАРІЇ І МАДЯРЩИНІ, у зв'язку зі зменшенням продуктивности праці і збільшенням смертности, почалася боротьба з алкоголізмом, яка провадиться на зразок совєтської. Заборонено подавати спиртні напої на офіційних прийняттях і під час культурних заходів. Зменшується імпорт спиртних напоїв. Припинено їх продаж у будинках відпочинку, парках, дискотеках і на стадіонах. В Болгарії оголошено, що виробництво алкогольних напоїв буде зменшено на 10 відсотків. У Мадярщині заборонено продавати спиртні напої на підприємствах і в установах. В одному з промислових міст країни міцні алкогольні напої більше не продаються. Цей захід був прийнятий у відповідь на тисячі листів мадярів, які вимагали запровадити таке обмеження.

УРЯД ІНДІЇ ВИМАГАЄ, щоб компанія Юніон Карбайд виплатила 3 більйони долярів як компенсату для 520,000 осіб, які постраждали в грудні 1984 року в Бопалі, Індія. Вимога про компенсату міститься в 5,777-сторінковому звіті, що його уряд Індії представив правникам американської компанії. Юніон Карбайд вважає причиною виходу ґазу те, що у Бопалі не були вжиті необхідні заходи безпеки, в чому обвинувачують як уряд Індії, так і місцеві власті.

УКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ
та
ТОВАРИСТВО УКРАЇНСЬКИХ ІНЖЕНЕРІВ
запрошують Вас на Конференцію
„ЧОРНОБИЛЬ: РІК ПІСЛЯ ТРАГЕДІЇ"
у СУБОТУ, 14-го БЕРЕЗНЯ 1987 р., о год. 5:30 по. пол.
УКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ, 2 Схід, 79 вул., Ню Йорк, Н. Й. 10021
Вступ: $8:00.
Після конференції, смачна перекуска.

УКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ
запрошує Вас на
ЛІТЕРАТУРНИЙ ВЕЧІР
ІРИНИ РАТУШИНСЬКОЇ
у НЕДІЛЮ, 15-го БЕРЕЗНЯ 1987 р., о год. 4-ій по пол.
Поетеса читатиме свої поезії, переклади будуть читані в англійській мові.
Інститут відкритий від 3-ої год. по пол.
Кількість місць обмежена.
Бажаний вступ: $7:00
Український Інститут Америки
2 Схід 79 вул.
Ню Йорк, Н. Й. (212) 288-8660

38 літ на службі громади

Весною 1949 року новоприбулі українці заснували першу свою організацію в Нюарку й назвали її „Брат братові". Нові еміґранти опинились були серед чужого оточення, у зовсім інших соціяльних і економічних умовинах. У величезній більшості вони ще й не знали англійської мови, отже знайшлись у доволі трудному положенні. Зокрема нелегкою була ситуація для тих, що прибули на збірних „афідавітах". Ними ніхто не цікавився, і вони прямо не знали, що почати і де дітися.

Тоді ініціятивний гурток проворніших іміґрантів, у складі Дмитра і Теофіля Кульчицьких, Михайла Цяпки, Олени Гординської, Іллі Карапінки, Ярослава Яворського, Дмитра Бобеляка, Володимира Пришляка і декількох інших вирішили скликати 14 травня 1949 року збори для заснування нинішньої „Сампомові" Від існуючого вже в тому часі товариства „Самопоміч" в Ню Йорку збори привітали делеґат Централі д-р Володимир Пушкар та голова Централі прем'єр Юліян Ревай.

Перші фінанси для допомогової акції зібрано з різних імпрез: вечерниць, концертів, театральних вистав, доповідей, а також шляхом збірок і пожертв. Із зібраних фондів приділювано безвідсоткової позички новоприбулим, а також допомоги незаможним старшим громадянам. Невдовзі допомогова акція охопила також незаможних батьків, які висилали своїх дітей на українські табори. Всі ці, як і багато інших допомогових дій у пізнішому часі, проводила Секція Суспільної Опіки, яку очолювали сл. п. Олена Гординська, сл. п. Авґустина Хомова, а потім Тамара Гординська, Оксана Кузьмак, проф. Дмитро Парубчак та інші.

В рамках культурно-освітньої діяльности влаштовувано різні доповіді, а також курси англійської мови, технічного креслення та декілька лекцій про американське право.

Наше об'єднання, як і Централя в Ню Йорку та інші відділи у ЗСА, мало харитативний характер, а головною метою було нести допомогу новоприбулим, без різниці територіяльного походження, віровизнання й політичних переконань. Нюарський Відділ „Самопоміч" очолювали голови: д-р Володимир Бемко, д-р Осип Андрушків інж. Богдан Попович, проф. Богдан Стефанович, д-р Михайло Ґой та багаторазово проф. Михайло Цяпка.

Вже у 1947 році Верховний суд стейту Ню Йорк видав перший „Сертифікат" (26-го квітня 1947), а Державний департамент 3-го жовтня цього ж року видав „Чартер", який правно оформлював „Самопоміч" на всій території ЗСА.

У 1950 році в Нюарку відбувся 4-ий З'їзд делеґатів відділів „Самомомочі" у ЗСА. На цьому з'їзді змінено статут у такому сенсі, що „Самопоміч" стала двостепенною організацією: Централя з Головною Управою, вибраною загальним з'їздом делеґатів, та поодинокі відділи у різних скупченнях українців в Америці. Змінено також назву організації на Об'єднання Українців в Америці „Самопоміч".

ГоловнуУправу очолював тоді колишній прем'єр Карпатської України Юліян Ревай, а членами були ред. Василь Мудрий, ред. Федір Дудко, д-р Микола Ценко, ред. Богдан Кравців, д-р Володимир Пушкар й інші.

Завданням „Самопомочі" було докладати всіх старань, щоб зберегти серед загалу нашого громадянства свідомість приналежности до українського народу, зберігати культурні надбання і традиції та зберегти молодь при українській громаді. При тому незвичайно важливою постановою Статуту є, що „Самопоміч" завжди має бути понадпартійною, національно-громадською добродійною організацією.

Господарська діяльність

Завдяки передбачливості членів-основників „Самопоміч" при укладанні статуту запроєктовано таку важливу для української громади ділянку, як кооперативна кредитова діяльність. Маючи в своїх рядах визначних кооперативних працівників ще з-перед війни, різні відділи „Самопомочі" покликали до життя численні кредитівки, що в сьогоднішньому житті нашої громади відіграють дуже важливу ролю. Згідно зі статутом „Самопомочі" кредитівки повинні гуртувати в себе тільки членів ОУА „Самопоміч", і всі члени кредитівок є зобов'язані вплачувати щорічно свої вкладки до відділів ОУА.

12-го квітня 1957 року скликано окремі сходини членів „Самопомочі" в Нюарку з ініціятивою оснувати кредитову кооперативу. Однак дозвіл на відкриття кредитівки одежав наш Відділ аж у 1959 році і урухомлено її 31-го серпня того року. Першим головою Кредитівки був д-р Володимир Бемко, а тепер головою є інж. Орест Цяпка.

Діяльність Суспільної опіки

Вже саме назва об'єднання вказує на ту велику ідею, коли збирається громада людей, щоб нести допомогу брат братові, коли він не зі своєї волі опиниться у важкому положенні. Тому об'єднання в міру своїх спроможностей подавало таку допомогу так для тих, що перебувають у ЗСА й потребують такої допомоги та на неї заслуговують, як і для наших братів поза ЗСА, головно в Европі та в Південній Америці, чи то грішми, чи то одягом, чи іншими практичними речами.

У пам'ятний час землетрусу в Юґославії зібрано та вислано значні суми грошей та багато вантажних авт одягу й постелі для потерпілих українських родин. Сам нюаркський Відділ зібрав три авта одягу та 1,068 дол. готівки. Ці транспорти одягу звезено до Джерзі Сіти, як до збірного пункту. Всю роботу при сортуванні та пакуванні одягу для висилки на кораблі виконали члени „Самопоміч", головно члени з Джерзі Сіти, Нюарку й Елізабет.

Вже в другому році існування „Самопомочі" в Нюарку в часі перших 9-ти місяців „Бюро праці й допомог" Відділу підшукало працю для 65-ти новоприбулих та декілька помешкань.

Пригляньмося тепер до найновішої діяльности нюаркського Відділу. Головою цього Відділу є проф. М. Цяпка, секретарем Роман Лапичак, а скарбником Дмитро Бобеляк, якого жертвенній праці ОУА „Самопоміч" в Нюарку завдячує в більшості зібрані фонди.

Щоб надто не розводитися, скористаймося циферними даними.

Приходи в діловому 1986 році — 12,463 дол.

Розходи в 1986 році: вплата до Головної управи — 1,268 дол., адміністративні видатки, — 244 дол. Субвенції: Школа Українознавства Нюарк — 500 дол., акція в обороні українського імени — 600 дол., по 200 дол. — Пласт, СУМ і „Чорноморска Січ", по 100 дол. — НТШ і УВАН.

Допомога Суспільної Опіки: українці в Бразилії 3,454 дол., українці в Арґентині 1,350 дол., Медично Харитативна Служба в Німеччині — 100 дол., Центральне Допомогове Об'єднання в Австрії — 250 дол., фонд виховання молодих священиків — 250 дол., мала Семінарія (о. В. Мельник) 450 дол. і т. п.

Коли переглянемо різні збірні знімки провідних діячів нашої „Самопомочі", то побачимо що ними були найповажніші й найбільш відомі громадяни. З вдячністю й з пошаною згадуємо їх.

ірт

Вступайте в члени УНС

На допомогу...

(Закінчення зі стор. 1)

добре відомий українській публіці камерний ансамбль „Нова". Цей ансамбль, який звичайно складається із чотирьох осіб, на бенкеті виступить в особах Л. Крупи, фортепіян, і Джеймс Шлєфер, флейта, які відограють композиції Шопена, Мартіно і Миколи Лисенка. Ансамбль, як інформує Л. Крупа, має за собою вже 10 виступів в Українському Інституті Америки і завданням його є ознайомити публіку з камерною світовою та українською музикою. Л. Крупа підкреслює, що більшість українських творів виконується вперше на терені ЗСА, але також твори американських і канадських музик — нові, та невідомі для публіки, яка приходить на концерти камерного ансамблю.

Д-р С. Бережницька, інформує додатково ще про технічні справи бенкету і працю комітету, в якій допомагає їй ціла низка українських громадян, а зокрема секретар інж. Іван Даниленко. Вже в найближчих днях будуть розіслані запрошення на цю імпрезу, на яку сподіються, що прийде багато осіб. Відновлена заля УОКЦентру вміщає 200-250 осіб і вона тепер буде відповідати усім вимогам справжньої бенкетової залі, з центральним охолодженням та відповідною звуковою системою.

Все це, а передусім ціль, для якої відбудеться бенкет, повинні показати, що українська громада Філядельфії не стоїть позаду інших громад у зрозумінні завдань Гарвардського Проєкту, та що ця громада вміє бути щедра і жертвенна.

ВІСІМ РАДИКАЛІВ, обвинувачених в змові державного перевороту в ЗСА шляхом бомбардування і грабування банків, заявили, що вони вважають себе „політичними в'язнями" і тому протестують проти відмови суду призначити їм адвоката, якого вони самі виберуть. „Ми вимагаємо політичних правників", — заявив один із обвинувачених Томас Меннінґ в перший день судової розправи в Бостоні 9-го березня. Бурхлива сесія суду відбувалася при надзвичайних заходах охорони: металеві детектори, рентґенові машини, відеокамери і т.п., щоб тримати під контролею весь рух у залі, що заповнена, властиво, не публікою, а обвинуваченими і їхніми прихильниками. Ці восьмеро людей — чоловіки і жінки — у віці від 29-ти до 36-ти років, обвинувачені в бандитизмі і конспірації, що включають напади на 10 банків і 19 бомблень, або спроб бомбити, в тому вибух у судовому будинку в повіті Саффок, Н. Й., у наслідок якого були поранені 22 особи. Ця група, що назвала себе спочатку „Сем Меллвілл-Джанатан Джексон" секцією, а згодом „Юнайтед фрідом фронт", ограбила банки на загальну суму 900,000 долярів, які були призначені для їхніх плянів скинути існуючий американський Уряд.

ПОДЯКА

У вівторок, 25-го листопада 1986 р. закінчив туземну мандрівку, відійшовши на поклик Творця, до вічного життя, наш Дорогий — ЧОЛОВІК, БАТЬКО І ДІДО

бл. п.

д-р вет. ПЕТРО ГЛАДКИЙ

Похоронні відправи відбулися в каплиці Музика і Син і в Соборі св. Володимира і Ольги, а тіло спочило на цвинтарі св. Миколая в Чікаґо Ілл. У час нашого так дуже ненадійного удару відчули ми благородний дотик теплоти сердець наших Рідних, Друзів і Знайомих, які щиросердечно старалися розрадити нас у хвилинах розпуки і смутку та прийшли нам з потрібною поміччю. Наша вдячність усім за особисті відвідини, надіслані листи та телефонні співчуття. Тому цією дорогою бажаємо скласти всім нашу, від серця пливучу, подяку та виявити велику вдячність.

Дякуємо нашим найближчим Сусідам, і Рідним, які постійно були біля нас, щоб співчуттям зменшити наш душевний біль. Складаємо їм теж вислови вдячности за допомогу при полагоджуванні справ, пов'язаних з похоронами. Зі щирого серця дякуємо за духовну підтримку, переведення похоронних обрядів і зворушливу прощальну проповідь Всечеснішому о. митр. Маріянові Бутринському, Всечесним оо. Миронові Панчукові, Романові Врущакові, оо. дияконам: М. Орищукові, А. Онуферкові і М. Івахову та питомцям, як теж парафіяльному хорові „Ірмос", які своїм молитовним співом звеличали похоронні відправи. Особлива вдячність д-рові Богданові Ткачукові, за прощальні слова біля домовини Покійного від Об'єднання Українських Вет. Лікарів, д-рові Василеві Маркусеві від парафії св. Володимира і Ольги, д-рові Олексі Цибрівському від земляків та п. Софійці Бурій за теплі слова розради під час тризни. Щира подяка усім за жертви на св. Літургії й на добродійні цілі, за квіти й участь у похоронних богослуженнях і в похоронах. Дякуємо старшим і молодшим Колеґам Покійного з Об'єднання Українських Ветеринарних Лікарів, які несли домовину на вічний спочинок.

З вдячністю й под.кою прийняли ми пожертви на Служби Божі і добродійні цілі, які розділюємо як слідує:

По 200 дол. — інж. Р. і З. Бігун, мґр. Б. Гамерський
150 дол.: — д-р Я. і Н. Михайлович
130 дол.: — Мед. школа Лойола
По 100 дол.: д-р О. і М. Цибрівські, І. Гуменюк, Сестрицтво П.П.Б. при парафії св. Володимира і Ольги
По 50 дол.: — д-р Б. і О. Ткачук, д-р Т. Ткачук, М. К. Борняк, інж. А. і О. Ґарасовські, д-р П. і В. Демус, д-р Ю. і Х. Свищук, мґр О. Городиловська, д-р Я. і Л. Музички
По 30 дол.: — род. Савків, інж. Р. і Г. Заяць, д-р П. Остапчук, І. Крамер.
По 25 дол.: — д-р В. і Д. Маркусь, мґр О. і З. Казанівські, мґр М. і Р. Турянські, Б. і Г. Трусевич, інж. С. і Н. Голяш, І. Камінська, М. Пискір, Н. Н., д-р П. і М. Сениця, Л. і Л. Цепинські, Пришляк Яр., д-р О. і Я. Фаріон, інж. О. В. Хринівські, Я. і Д. Дикий, І. і Р. Пилипчак, д-р Ю. і Т. Кузик, О. і І. Гарасовські, І. Ткачук, д-р М. Панчишин, А. Кочман, Л. Ткачук, д-р А. і Х. Ґорчинські, В. Трощук.
По 20 дол.: — вет. лікарі з Флориди, О. Лехнюк, Е. Бровар, І. Тарнавська, д-р В. і О. Фединяк, інж. М. і О. Добровольські, проф. М. Зарицький, інж. П. і І. Олексюк, Х. Мурська, д-р Л. і О. Мурські, Я. і М. Ганкевич, Е. Бялий, д-р М. Тимяк, інж. О. і І. Караван, родина Ільків, І. і Г. Скуб'як, мґр. М. Косарчин, І. А. Ковальчук, Н. Ніщота, Н. і Н. Кузич, д-р П. і Н. Іванків, О. і З. Литвинишин, інж. Ю. і Д. Кекіш, І. Сенко.
По 15 дол.: — В. і З. Дичій, інж. Ю. і М. Ожґа, мґр. М. і Д. Ярошевич, А. і С. Кралька, інж. Р. і М. Боднарук, М. і В. Хамів.
10 дол.: — В. і Л. Калін, М. і Л. Дачкевич, І. Печенюк, М. і О. Люшняк, д-р С. і С. Кочій, Дачишин С. д-р П. Пундій, І. Пежанська, Д. і С. Сендунь, А. і С. Гриневич, мґр. Р. Дмитерко, І. і З. Бабій, В. Іваницька, Г. Сіра, інж. Т. і О. Боднар, д-р М. і З. Смородиські, д-р Ю. і Н. Ґорчинські, д-р Р. і Л. Козицькі, мґр. А. Стецюк, П. Фенчишин, П. Фриз, К. Мартин, М. Плешкевич, А. Михайлович, Д. Костинюк, Ю. Боєчко, В. Чичула, С. Стахнів, Л. Шеремета, І. Гуменюк, В. і Н. Литвин, д-р І. і С. Дачишин, Х. Єрмінов, А. Помірко, д-р Б. Люшняк.
По 5 дол.: — П. Хоркавий, Б. і М. Дурбак.

Служби Божі	55.00
Партірярщий фонд при парафії св. Володимира і Ольги в Чікаґо	250.00
Комітет 1000-ліття Християнства в Україні	400.00
Комітет 1000-ліття Христ. Укр. при парафії свв. Володимира і Ольги в Чікаґо	250.00
Філія УКУ в Чікаґо	200.00
Будова Осередку в Чікаґо при парафії свв. Володимира і Ольги	300.00
Розбудова парафії свв. Вол. і Ольги в Чікаґо	200.00
Семінарійний фонд при парафії свв. Вол. і Ольги в Чікаґо	300.00
Укр. Пресова служба в Римі	200.00
Осередок НТШ в Чікаґо	200.00
Літопис У.П.А.	200.00
Польща — допомога українським мистцям	200.00
Сироти в Бразилії	100.00
Поміч укр. політичним в'язням в Україні	200.00
Разом	3,055.00

Дружина — Орися Гладка з синами, невісткою і внуками.

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

ПОДЯКА

З волі Всевишнього відійшла у Вічність дня 5-го березня 1986 року
НАША НАЙДОРОЖЧА ДОНЬКА

бл. п.

ЮЛІЯНА МАРІЯ РАТИЧ

Цією дорогою висловлюємо нашу щиру подяку Родині, Приятелям та всім тим, які своїми молитвами й участю в Заупокійних відправах віддали останню прислугу Покійній, а нам у нашому горю, висловили співчуття та були думками з нами в цей страшний для нас час.

Складаємо щиросердечну подяку нашому парохові всеч. о. Павлові Лабінському за похоронні відправи та відпровадження Тлінних Останків на цвинтар св. Петра в Ню Брансвік.

Сердечно дякуємо всім щедрим Жертводавцям на Служби Божі за спокій душі Покійної, та на добродійні-пропам'ятні цілі, — як Український Музей в Ню Йорку, пресовий фонд журналу „Наше Життя", пресові фонди: Пласту, церкву Пр. Діви Марії, церкву в Люрді, УВУ, НТШ, Український Інститут при Гарварді, Патріярший Фонд і пропам'ятний фонд Юліяни Ратич при Рутґерс Університеті.

Хай Всевишній та Милосердний Господь винагородить усіх Вас обильними ласками.

ІВАННА І ОЛЕГ РАТИЧ

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ

св. п. ІВАНА УРБАНА

нашого Дорогого й Незабутнього МУЖА, ТАТУСЯ І ДІДУСЯ, що з волі Всевишнього відійшов у Вічність 10-го лютого 1987 року на 95 році життя

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

в СУБОТУ, 21-го БЕРЕЗНЯ 1987 р., о год. 9-ій ранком в українській католицькій церкві св. Миколая в Вотервліт.

Просимо ласкаво згадати Покійного Татуся у своїх молитвах.

•

ПОДЯКА

Складаємо найщирішу подяку Всечеснішому о. парохові Т. Гуманіцкому й так само о. М. Ковалеві за відправлення Панахиди, Похоронної Літургії, та відпровадження нашого Покійного Татуся на вічний спочинок.

Щиросердечно дякуємо П.Й. Кушнірові й хористам, які співом звеличали похоронні відправи.

Найсердечніша подяка родині, приятелям й знайомим, що великою участю у похоронних відправах віддали останню пошану Покійному Татусеві й відпровадили Його на вічний спочинок, а нам зложили співчуття й сердечну підтримку у найтяжчих хвилинах нашого горя.

Зокрема щира подяка за велику поміч панству А. Урбанам, що не жаліли труду ні часу помогти нам в час похорону.

Щиру подяку висловлюємо попереднім предсідникам Українського Американського Клюбу — А. Урбан, С. Мочульський, Е. Спяк, В. Кошикар і С. і І. Карафанада, які несли домовину і відпровадили нашого Покійного Татуся на вічний спочинок.

Винесенням з церкви хреста і американського й українського прапорів вшанували покійного Татуся п. І. Романишин, І. Демчар і І. Зендра. Щиро їм дякуємо.

Також дякуємо сердечно членкиням Жіночого Клюбу і членам Українського Клюбу, Б-ва св. Миколая і 13-го Відд. УНСоюзу за їхні молитви у похоронному заведенні.

З глибини серця наша щира подяка усім що жертвували Святі Літургії за спокій душі нашого покійного Татуся, за квіти, і за пожертви на фонд поправи церкви св. Миколая в Водервліт.

Нехай Господь винагородить всіх Вас своїми щедрими ласками за Ваше добре серце, а Покійному Татусеві подасть вічну пам'ять!

Родина

ПОДЯКА

З волі Всевишнього відійшла у Вічність дня 31-го січня 1987 р.
наша Найдорожча і Незабутня
ДРУЖИНА, МАМА і БАБУНЯ

бл. п.

КАЗИМИРА ЛОҐУШ
з дому ГАЛУЩИНСЬКА

Цією дорогою складаємо сердечну подяку о. шамб. С. Чомкові і о. Петрові Рибчинові за відвідини, слова розради, уділення Найсвятіших Тайн, участь в Панахиді і похоронних відправах.

Ми вдячні диригентові інж. О. Пришлякові за відспівання похоронних відправ. Дякуємо похоронному заведенню „ГАLARSKI" за взірцеве переведення похорону.

Найглибшу подяку складаємо ближчій і дальшій родині, приятелям, знайомим за вислови співчуття, участь в Панахиді, Поминальній Службі Божій та відпровадження Тлінних Останків на цвинтар Св. Андрія в Бавид Бруку, Н. Дж.

В пам'ять Покійної зложили квіти:

Марія Гафткович Тесля, Зоряна Гафткович і Микола Дармохвал, Христина і Ейб Вилсон, Аніза і Ольга Вересюк, Надія і Ольга Гафткович, Марія Бандера, Ірена Чайковська, Діяна і Юрій Логуш, Оксана і Юрій Мельниковичі, Ярослава Пацлавська, Христина і Любомир Демянчук, П-во Везін.

На Український Музей:

Оксана і Юрій Стеранки	500.00
Омелян і Юлія Логуш з родинами	150.00
Єроним Логуш	100.00
Мелянія Банах	50.00
Галина і Лука Ґураль	50.00
Ольга і Роман Кобрин	40.00
Лярісса і Дмитро Пенцак,	
Роксоляна і Степан Місило	35.00
Марія і Богдан Полянські	25.00
Надія Шимоняк	25.00
Валентина і Роман Ґлух	25.00
Анна і Богдан Кравчук	25.00
Лідія і Богдан Гайдучок	20.00

На Пресовий Фонд „Наше Життя" — 86-ий Відділ СУА.
Сердечна подяка всім за пожертви на вищезгадані цілі.

•

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ
будуть відправлені
СЛУЖБИ БОЖІ
11-го БЕРЕЗНЯ 1987 р.
в церквах:
СВ. АРХ. МИХАЇЛА в ГАРТФОРДІ, Конн.
СВ. ІВАНА ХРЕСТИТЕЛЯ у ВИПАНІ, Н. Дж.

муж — ЄРОНИМ ЛОҐУШ
доня — ОКСАНА СТЕРАНКА з родиною

В Атланті повіяло сумним вітром

У зимовий ранок 25-го січня ц.р., коли Атланта приходила до життя після снігової бурі, перестало битися серце непересічної людини пастора Володимира Боровського. В той день наша громада втратила духового провідника на релігійному й громадському полі.

Пастор В. Боровський народився 18-го січня 1907 року в містечку Зіньків на Україні. Приїхавши до Америки в 1947 році того ж року робив старання у різних американських євангельських церквах, щоб допомогли спроваджувати наших скитальців. Удалося спровадити понад сто українських родин. Десь коло 1957 року сконтактувався з д-ром Биллі Ґреґем, і причинився до перекладу його книжки „Мир з Богом", на українську мову. Пастор Боровський був ініціятором і відповідальним редактором цієї книжки. За його старанням також була перевидана праця проф. Михайла Грушевського „З історії релігійної думки на Україні". Рівнож був одним із співробітників публікації „Нарис історії Українського Євангельського Реформованого Руху".

Пастор В. Боровский був екзекутивним секретарем Українського Євангельського Об'єднання Північної Америки і редактором українського-християнського квартальника „Євангельський Ранок". Він також був дорадником публікації „Religion in Communist Dominated Areas", яку видає Національна Рада Церков.

Останні 15 літ прожив в Атланті, Дж., з дружиною пані Лесею і з родиною. Був першим організатором української громади в Атланті, і заложив підвалини товарисько-культурного життя. Не від речі буде описати ті досягнення. По першім році побуту мого в Атланті, я хотіла віджджати, бо затужила за українським середовищем. Мені американці порадили перше відшукати українців. Якось телефонічно добилася до пастора Боровського, котрий повідомив мене, що якраз вчасно я зателефонувала, бо саме в той день відбудеться перша зорганізована зустріч українців Атланти і околиці в парку Стовн Мавнтен. Я одержала запрошення. „А як я вас пізнаю?" — запитала пастора. У відповідь сказав „Буду в руках тримати часопис „Свобода", а жінка буде вбрана у вишиваній блюзці". Мені не відомо, якою дорогою пішла вістка про цю зустріч, але задум, щоб зібрати разом усіх українців Атланти, вдався, і дав початок до зорганізовання громади. Люди приїхали із далеко віддалених місцевостей. Було нас багато, і настрій був надзвичайний: пізнавали один одного, тішилися цьому, співали. Так пізнала я панство Боровських, їх родину, приятелів, і тих, що не жаліли труду — і на заклик пастора приїхали.

В часі зустрічі виявилося, що між присутніми були люди з добрими голосами. Внедовзі зорганізовано хор. Душею цього хору був Покійний. Його мрія, щоб в Атланті зорганізувати товарисько культурне життя — здійснювалася. Хоч мав він вже 70 літ, ходив на всі проби хору з дружиною, донькою та ще й внуків приводив. Люди зживалися і чулися добре в своєму українському товаристві. Тоді всі були однією родиною.

Маючи хор, ми мали можливості влаштовувати імпрези на широку скалю і концерти. Перед кожною імпрезою, академією, чи спільною вечерею пастор провадив молитву. Молитви були глибоко продумані, і виголошені милою йому українською мовою. Ці проповіді були надхнені любов'ю до всього, що українське, про всі прояви громадського життя. Покійний також писав звідомлення до часопису „Свобода".

Пастор В. Боровський читає Апостола на Панахиді в Бавнд Бруку, Н.Дж., в 50-ліття пам'яті жертв голоду в Україні в 1932-33 роках.

Прийшов XIII Конгрес УККА. В українській громаді в Америці постало розбиття. Не оминуло воно і Атланту. Пастор Боровський болів і переживав недемократичні потягнення деяких провідників громади Атланти. Приходив на переговори, щоб врятувати безнадійну ситуацію, бо чим далі більше людей з громади відходило від Асоціяції Українців Джорджії. Пастор пригадував, що „наша Асоціяція є культурним а не партійно-політичним товариством". Покійний відчував сильний біль і жаль, що зневажували його прохання, поради та молитви, це ж бо він „був один із перших основників цієї організації", котра тепер попала під неґативні впливи.

Ввечері 20-го жовтня 1984 року, завдяки новим силам з християнським підходом до справ, силам, котрі стояли на позиціях демократичних засад, влаштовано український культурний Вечір в одному з найкращих готелів Атланти. Вся громада, не залежно від політичного наставлення, одержала запрошення, і відносно велике число людей прибуло на цей вечір. Пастор Боровський зрадів, бо це був вечір, що мав з'єднати розбиту громаду, а й справді були присутні такі громадяни, котрі вже і п'ять років одні з одними не зустрічалися. І в цей вечір, вони вперше від п'яти років знову сіли за одним столом. І власне того вечора пастор Володимир Боровський промовив свою останню молитву для спільної української громади у Атлянті. Була це молитва, котра виявляла глибоку віру у Боже провидіння і в котрій закликав до християнської любови ближнього. Пастор Боровський в своїй останній молитві просив, закликав, щоб громада Атланти спільно прямувала до згоди, бо тільки у вирозумінні і в співпраці маємо надію на краще завтра для себе і для українського народу. В „Свободі" з 10-го січня 1985 року появилася стаття про цей вечір під заголовком „На світанку нового дня в Атланті". Цю останню статтю про культурну діяльність громади Атлянти написав пастор Боровський.

На жаль не вистачило фізичних сил, і пастор Боровський помер на удар серця ще перед здійсненням замірів, про котрі благав Божої помочі, до згоди і спільної праці на терені Атланти.

Помер пастор Володимир Боровський в неділю, 25-го січня 1987 року як перший член Української Американської Координаційної Ради на терені Джорджії. Ми втратили мужа, брата, діда, прадіда, духового пастира, автора та релігійного і громадського діяча. Була це людина кришталевого характеру і надзвичайної делікатности у поведінці з людьми. Те, що він збудував в Атланті — розбилося, але Покійний мав великі осяги на полі християнської єдности в крайовому маштабі. Його проповіді до Євангельського руху на Україні регулярно надавала радіова станція „Радіо Свобода"; він мав контакти з крайовими і світовими провідниками християнства; ми бачили пастора Боровського на світових конґресах, євангельських з'їздах і конференціях; він радів, що настав екуменічний рух всіх українських віровизнань, і брав в ньому чинну участь. Згадував зі зворушенням про те, що на Панахиді в Бавнд Бруку, Н.Дж., в 50-ліття пам'яті жертв голоду в Україні в 1932-33 роках, стояв разом з Митрополитом Стефаном і з Митрополитом Мстиславом. У своїх спогадах „Під Покровом Всевишнього", видавництво УЄО, 1983, знаходимо знімку в той час, коли читав „Апостола" на тій історичній відправі.

На похоронній відправі в понеділок, 26-го січня, 1987 року, з'їхалася численна родина і багато приятелів. Тлінні останки св. п. пастора приміщено в похоронному заведенні Патерсон де прощальні промови виголосили: пастор Василь Кустодович з Пірсон Об'єднаної Методистської Церкви, близько Дейтона Біч, Фла., котрий приїхав як член головної управи Українського Євангельського Об'єднання; пастор Стефан Крисалка з баптистської церкви з Мейсон, Джорджія; пастор Василь Бура з першої баптистської церкви в Дітройті. Пастор Бура є братом Лесі Боровської, дружини покійного пастора.

Під час похоронних відправ співала частина давнішого хору, в котрім покійний пастор так колись любив співати своїм чистим баритоном. Членство хору доповнювало екуменічну картину цього вечора, бо складалося з людей євангельських, православних і католицьких віровизнань. Щось стиснуло за серце, коли по закінченні пісні „Видиш, брате мій..." хористи разом з родиною, заридали у тій сумній кімнаті, де ми прощали свого улюбленого душпастиря Атланти.

У вівторок по полудні відбувся похорон на цвинтарі Арлінгтон у Сенді Спрінґс, Атланта. Срібну труну несли внуки пастора Боровського, між ними і 6-літній Віктор Боровський. Після похорону, як вже віджджала родина і приятелі, залишилася над домовиною одна постать. Зігнувся він до червоної глини Джорджії і рукою видобув грудку замерзлої землі. Промовляючи молитву у своїй православній вірі, у вірі, в котрій Покійний виростав, поклав її на труну коло квітів. Тоді вже годі було стримати сльози, коли я підійшла до Стефана Галутяка-Галика, і разом ми, православний і католичка, віддали останнє прощання словами „Вічная Пам'ять"... Здавалося мені, що гіркі гарячі сльози запалять лице, по котрім вони так безстидно котилися в той зимний, вітряний день. В той день, коли в Атланті повіяло сумним вітром.

Мгр Ольга М. Цегельська

УКРАЇНСЬКА МОЛОДЕ!
І ДЛЯ ТЕБЕ Є МІСЦЕ У ЦІЙ ВЕЛИКІЙ РОДИНІ, ЩО ЇЇ ЗВУТЬ БАТЬКО-СОЮЗ!

Маємо на складі довгоочікувану книжку в англійській мові

Robert Conquest:

THE HARVEST OF SORROW

Soviet collectivization and the terror-famine

New York, Oxford, Oxford University Press, 1986, pages 412.

Ціна 19.95 дол.

Перша повна історія одної із найбільш жорстоких трагедій нашого століття. Розкуркулення, колективізація і жахливий голодомор 1932—33 рр. селян в Україні, мав вищу смертність, як число вбитих, всіх національностей у Першій світовій війні.

Замовляти:

Svoboda Book Store
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Мешканців стейту Ню Джерзі зобов'язує 6% продажного податку

Український Народний Союз
пошукує повністю або частково затруднених, досвідчених

АҐЕНТІВ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
і
ЗАГАЛЬНИХ АҐЕНТІВ-ПРОДАВЦІВ

зі знанням української і англійської мов на околиці:

Торонто, Вінніпеґу, Монтреалу та інших теренів.

- Впроваджуючі інформації
- Платня у формі позички
- Відсотки від комісового
- Всі бенефіти

Звертатися до:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 451-2200

Найкращий дарунок

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ — НЕОБХІДНА КНИЖКА ДОМА І В ШКОЛІ!

ПОДБАЙТЕ, щоби в кожній публічній бібліотеці була повна і стисла двотомова

Енциклопедія України
В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ

UKRAINE A CONCISE ENCYCLOPAEDIA
UKRAINE A CONCISE ENCYCLOPÆDIA
UNIVERSITY OF TORONTO PRESS

ЦІНА:

Том I	$ 75.00
Том II	$ 85.00
Хто замовить ОБА ТОМИ платить	$140.00

включно з пересилкою

Замовлення і належність ТІЛЬКИ ЧЕКАМИ або ПОШТОВИМИ ПЕРЕКАЗАМИ (М. О.) слати

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.
30 Montgomery Street ■ Jersey City, N.J. 07302

Комітет Оборони Української Спадщини
та
Головний Екзекутивний Комітет Українського Народного Союзу
закликають Вас

СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВИ

на його працю та акції для

1. Поширювання правди про Україну
2. Поборювання очорнювання та знеславлювання українців
3. Оборони громадянських прав українців

Пожертви просимо пересилати чеками або поштовими переказами на

Ukrainian Heritage Defense Fund
c/o Ukrainian National Association
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

враз із виповненим вирізком цього заклику

Просимо подати суму пожертви, своє ім'я, прізвище та адресу

Сума пожертви $

ім'я та прізвище

число дому, вулиця

місцевість стейт поштовий код

THE MUSE IN PRISON
by Yar Slavutych

Короткі нариси сильветок українських поетів, замучених большевиками в тюрмах і концтаборах та переклади їх поем.

Ціна 3.00 дол. з пересилкою. Замовляти у

ВИДАВНИЦТВІ „СВОБОДА"
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Мешканців стейту Ню Джерзі обов'язує 6% стейтового податку.

Увага! Бостон й околиця! Увага!

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу стейтів Массачусетс і Мейн
повідомляє, що

в суботу, 4-го квітня 1986 р., о год. 4-ій по пол. в залі Української Католицької Церкви при 148 Форест Гілс вул., ДЖЕМЕЙКА ПЛЕЙНС, Масс.
відбудуться

ЗАГАЛЬНІ РІЧНІ ЗБОРИ

в яких зобов'язані взяти участь члени Управи Окружного Комітету, Конвенційні Делеґати та Відділові Урядовці таких Відділів УНС:

178 в Манчестері, 181 в Топшан, Мейн, 224 Сейлем та 238, 307 і 374 в Бостоні.

ПРОГРАМА НАРАД:

1 Відкриття
2 Вибір Президії для переведення зборів
3 Відчитання протоколу минулих Річних зборів
4 Звіти членів Управи і Контрольної Комісії
5 Дискусія над звітами
6 Уділення абсолюторії уступаючій Управі
7 Слово д-ра МИРОНА КУРОПАСЯ, заст. гол. предсідника УНС
8 Вибір Управи і Контрольної Комісії на 1987 р.
9 Схвалення пляну праці на біжучий 1987 рік
10 Внески і запити
11 Закриття нарад

У зборах візьме участь,

д-р МИРОН КУРОПАСЬ, заст. гол. предсідника УНСоюзу

За ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Володимир Гетьманський, *голова* — Дмитро Мельник, *касир*
Дмитро Ґалонзка, *секретар* — д-р Іван Дідюк, *гол. К. Комісії*

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу в Монтреалі, Квібек, Канада
повідомляє, що

в понеділок, 30-го березня 1987 р., о год. 7:00 веч. у Пластовій Домівці в Монтреалі, Квіб., Канада при 3355 Dandurand
відбудуться

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
Окружного Комітету Відділів УНС МОНТРЕАЛЬСЬКОЇ ОКРУГИ

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1 Відкриття
2 Вибір Президії
3 Відчитання протоколу з попередніх Зборів і його прийняття
4 Звіти членів Управи Окружного Комітету
5 Звіт Контрольної Комісії
6 Дискусія над звітами і уділення абсолюторії уступаючій Управі
7 Вибір Управи і Контрольної Комісії
8 Слово мґр-а ІВАНА ГЕВРИКА, гол. директора для Канади
9 Затвердження пляну праці на 1987 рік
10 Внески, запити і закриття зборів.

До участи в яких запрошені і зобов'язані члени Окружної Управи та конвенційні делеґати наступних Відділів:

434, 448, 465, 471, 473 і 492

У Зборах візьмуть участь:

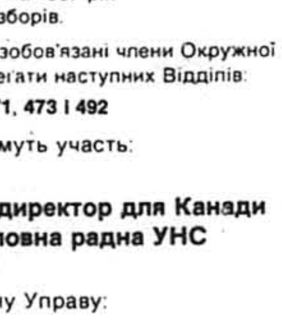
мґр ІВАН ГЕВРИК, гол. директор для Канади
ТЕКЛЯ МОРОЗ, головна радна УНС

За Окружну Управу:

Текля Мороз, *голова* — Микола Перейма, *серетар*
Богданна Яворницька, *касир*

Приймається оголошення

СВЯТОЧНИХ ВЕЛИКОДНІХ ПОБАЖАНЬ у „Свободі"

Адміністрація „СВОБОДИ" запрошує ВШановних Читачів, Установи, Організації, Товариства, Професіоналістів, Купців і все Громадянство передати свої традиційні святочні привіти у збільшеному Великодньому числі, що зайдуть у найдальші закутини світу.

Великий тираж „СВОБОДИ" та відповідний зміст збільшеного святочного числа, надають таким побажанням окремої вартости і значення.

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ:

1 цаль через 1 шпальту	$ 7.00
1 цаль через 2 шпальти	10.00
2 цалі через 2 шпальти	20.00
3 цалі через 2 шпальти	30.00
4 цалі через 2 шпальти	40.00
5 цалів через 2 шпальти	50.00
6 цалів через 2 шпальти	60.00

та в інших розмірах

ОГОЛОШЕННЯ ПРИЙМАЄТЬСЯ до 6-го КВІТНЯ 1987 р.

Зголошення святочних побажань, РАЗОМ з ГРОШОВОЮ ОПЛАТОЮ, залежно від величини оголошень, надсилати до:

„SVOBODA"
30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302

„Союзівка на вакаціях"!

З ОГЛЯДУ НА ВАКАЦІЇ ПРАЦІВНИКІВ „СОЮЗІВКИ"

СОЮЗІВКА ЗАКРИТА
від 1-го березня до 1-го квітня 1987 року

Тел.: (201) 372-0468

ROSE-HILL MONUMENTS

184 UNION AVENUE IRVINGTON, N.J. 07111

S. ZELINSKY — ПИЛИП ЧУЙ

ПЕРШЕ УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО НАДГРОБНИКІВ. СТАВЛЯЄМО ПАМ'ЯТНИКИ НА ВСІХ ЦВИНТАРЯХ І НА СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ, НЮ ДЖЕРЗІ І СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБУРГУ, НЮ ЙОРК.

Granite ■ Marble ■ Bronze

● НА ПРОДАЖ ●

MYRON SURMACH, Apiary
169 West Saddle River Road
Saddle River, N.J. 07458
Tel.: (201) 327-6072

Всі бджоляні продукти, що їх творять бджілки — Божі мушки, що так гарно описав пан А. Бук у Свободі ч. 3-4-го жовтня, можна набути в Сурмі або просто з пасіки Сурмача.
Ось ціни на бджоляні продукти. Бджоляне молочко з тупело медом $5.00. Слоїк бджоляної перги $5.00. Слоїк бджоляного прополісу в капсульках $5.00. Два слоїки меду гречаного і конюшинного, все це за $22.00 з пересилкою. Ніде не купите того за $40.00.

● SERVICE ●

The Ukrainian Restaurant & Caterers
132 2nd Ave. (8 St.)
N.Y., N.Y. 10003
212-533-6765
— PRIVATE PARTIES —
Christenings · Graduations
Showers · Weddings
Anniversaries
Meetings and Wakes

ARKA Company DEPARTMENT STORE
26 First Avenue
Tel (212) 473-3550

ПО ГУРТОВИХ ЦІНАХ: нитки ДМЦ, різного роду матеріяли для вишивання, канви, книжки з українськими взорами, і т. п. в Арці.

●FUNERAL DIRECTORS●

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

Richard H. Burnadz
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
FUNERAL HOME
371 Lakeview Avenue
CLIFTON, N.J.
Phone: (201) 772-1880
Funeral Director
Chapels available throughout the Metropolitan Area

UKRAINIAN NATIONAL FUNERAL SERVICE
Український Національний Цвинтар-Пам'ятник полагоджують всі справи пов'язані з похороном і похованням в ЗСА.
4111 Pensylvania Ave., SE
Washington, D.C. 20746
Tel.: (301) 568-0630 — Days
(301) 855-8864 — Sat., Sun., Eve. & Holidays
MAIL: PO Box 430
Dunkirk, MD 20754